

Буцень Олег Васильович

Біографія

Народився 4 березня 1923 року в Києві в сім'ї службовця. У 1941 році після закінчення десятирічки поступив у Тбіліське авіаційне училище. Учасник німецько-радянської війни. Воював на різних фронтах до її кінця, нагороджений медалями.

Після демобілізації вступив на філологічний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка, а після його закінчення в 1951 році працював учителем української мови та літератури в Бережанському педагогічному училищі на Тернопільщині, потім — в дитячій редакції Українського радіо, у видавництві "Веселка".

Мешкав у Києві. Помер після важкої хвороби 11 жовтня 1966 року.

Творчість:

Перші вірші з'явилися у фронтовій пресі, у студентські роки друкувався у газеті. Олег Буцень — перший редактор-упорядник календаря "Дванадцять місяців", що почав виходити у Дитвидаві з 1958 року. Писав оповідання про дітей і для дітей. Оповідання звучали по радіо. Друкувалися в журналах "Малятко", "Барвінок", у московських альманахах "Звездочка", "Круглый год".

Переважна більшість книжок Олега Буценя випущена видавництвом "Веселка". Це зокрема збірки оповідань для малят:

"Що розповів калачик" (1959);

"З ранку до вечора" (1961);

"Так чи не так" (1962, 1979, 1983);

"Город узимку" (1963, 1969, 1988);

"Не варто ображатись" (1964);

"Солодкий дощ" (1965);

"Наше відкриття" (1967, 1972, 1977);

"Перші канікули" (1973);

"Підйомний кран" (1988).

Окремі твори друкувалися в щорічниках "Календарик-дошколярик", у збірниках "Перший раз — у перший клас" (1986), "Веселі пригоди" (1985, 1986), "Слово до слова — весела розмова" (1994, 2002).